

Ποίημα: «Τα Φθινοπωρινά Φύλλα», της Ιωάννας Μουτσοπούλου

Αν και πιο πολύ στο
θάνατο ταιριάζει,
ωστόσο δίνει ομορφιά απόκοσμη, γεμάτη,
όπου της φύσης η ψυχή σε μια γλυκύτητα βαθιά
περνά και γαληνεύει
στου φθινοπώρου τα απαλά χάρδια,
που έρχονται σ' εκείνη την αστραποβολή
της ψυχής που δρέπει τους καρπούς
της εμπειρίας στον κόσμο με τα μυστικά,
που κρύβονται πίσω από τις ομορφιές
τις πλάνες κι άδοξες στο βάθος.

Να τος ο δρόμος μες στου δάσους τις σκιές.
Μα τώρα οι σκιές λιγότεψαν,
τα δέντρα χάνουνε πια τα φύλλα τους
κι αυτά το δρόμο σκέπασαν
με χρώματα τόσο γλυκά,
μνήμη για ν' αφήσουνε εκείνης της οικειότητας
της ζωής που κρυμμένη ξεκουράζεται
κάτω απ' του χειμώνα το κρύο πέπλο.

Φύλλα κίτρινα και κοκκινωπά
σαν τα πουλιά στον ουρανό πετούν,
σωριάζονται πάνω στη γη απαλά
μ' ένα τελικό μουρμουρητό,
να μην ξεχαστεί αυτή η γνώση της ζωής
που μάθαν τότε που κυματίζουν ζωηρά
στων δέντρων τα γερά κλαδιά
στης αφθονίας τις εποχές.

Τα δέντρα στέκουν σταθερά στων εποχών τα περάσματα.
Η ζωή τους ξεχειλίζει στων κορμών τις αόρατες κρύπτες
και τα καινούρια φύλλα της χαράς σχεδιάζουν
για τότε που θα 'ρθει η άνοιξη,
με το αληθινό και το απατηλό μαζί δεμένα.
«Πεθάναν τα δέντρα τώρα πια;»
ρωτάει ο άνεμος που φύσαγε αργόσυρτα
στον φθινοπώρου τη γαλήνια μαγεία.
«Όχι, η ψυχή τους αναπαύεται από της γης τα έργα.
Μια ακατάπαυστη ζωή υπάρχει εκεί μέσα,
με νέα φύλλα και χυμούς στο νου σχεδιασμένα
που οι εμπειρίες φτιάξανε καλύτερα από πρώτα.
Να μη λυπάσαι για εμάς.
Τη γνώση μας αφήσαμε στων δέντρων την ουσία
κι εμείς φευγάτα είμαστε,
μα η ζωή μας βρίσκεται σ' ένα σκοπό κλεισμένη
μέσα στων δέντρων την αλήθεια την αθώρητη»
είπαν τα φύλλα ξέπνοα.

Οι εμπειρίες πέθαναν όπως του χρόνου οι στιγμές
που πέρασαν τις εποχές μαζί τους,
μα η γνώση έμεινε κι επάνω της σκάλισε αόρατα
των περασμένων τα νοήματα που άξιζαν να ζήσουν

σαν μνήμη πύρινης ζωής του μέλλοντος που θα 'ρθει.
Κι αυτά τα χρώματα, που τόσο γλυκά μιλάνε,
τον κύκλο τους κλείσανε σε μια ομορφιά παράξενη,
που θύμιζε πως η ζωή το θάνατο υπερβαίνει
κι αδιάφορη πορεύεται
μες στους δικούς της δρόμους.

11/2007

Από την ποιητική συλλογή "Ψυχές της φύσης" ~ roiisi.gr

Συγγραφείς: Γιάννης Ζήσης, Ιωάννα Μουτσοπούλου

ISBN: 978-960-97300-0-6

Δέσιμο: Σκληρή Βιβλιοδεσία

Διαστάσεις: 17x24cm

Σελίδες: 264

